

עמ"ת 52981/05/15 - אחמד קסוואני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 52981-05-15 קסוואני(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
עוררים	אחמד קסוואני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רפאל פריג
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני ערעור על החלטה שנייה של בית משפט קמא (כב' השופט א' גורדון) לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו, מיום 26.5.15 (להלן: "החלטת בית משפט קמא").
2. כתב האישום נגד העורר מייחס לו פציעה בנסיבות מחמירות. לעורר יוחס מקרה אשר בו, במסגרת קטטה עם בני משפחה יריבה כמתואר בכתב האישום, עצרו העורר ואחר את רכבו של המתלונן, מבני המשפחה היריבה, אשר חלף במקום, העורר פתח את דלת הרכב ומשך החוצה בכוח את המתלונן תוך שהכה אותו. לאחר מכן, העורר אחז את המתלונן באופן שידייו היו מאחורי גבו, הורידו לרצפה והאחר דקר את המתלונן בסכין מטבח שחורה, שלוש דקירות בראשו.
3. בימ"ש קמא קבע, באין מחלוקת, כי קיימות ראיות לכאורה, והזמין תסקיר משירות המבחן. התסקיר שהוגש ביום 22.4.15 (להלן: "התסקיר הראשון") דן בחלופה שהוצעה לשחרור העורר למעצר בית בפיקוח אמו ובנו בבית חנינא, שם גם מתגוררת המשפחה היריבה ושם זירת האירוע נשוא כתב האישום. בתסקיר הומלץ שלא לשחרר את העורר לחלופה המוצעת, כיוון שאין בה כדי להפחית את הסיכון, כאשר הרקע לסכסוך אינו ברור דיו וקיימת קרבה פיזית בין העורר למתלוננים אשר אינה יכולה לאפשר רגיעה באזור. כן התרשמו מחברי התסקיר כי האם והבן יתקשו לשמש כדמות סמכותית לעורר, במיוחד כאשר מדובר במשפחה מסורתית ובעלת עמדות פטריארכליות. כן נאמר כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות פוגענית, כיוון שהעורר מתקשה לתאר את הרקע לסכסוך, נוטה לעמדה מתגוננת וקורבנית, ללא יכולת ממשית לבחון את דפוסי התמודדותו מול מצוקותיו.
4. לאור מסקנות התסקיר, הורה בימ"ש קמא ביום 26.4.15 על מעצר העורר עד תום ההליכים. ערר על החלטה זו נדחה. כמה ימים לאחר מכן הוגשה בקשה לבדיקת חלופת מעצר חדשה, כאשר הפעם מוצע שישמשו כמפקחים דודו של העורר ואחיו. בימ"ש קמא ביקש משירות המבחן לבחון חלופה זו, אך גם בתסקיר השני שהוגש לא הומלץ על שחרור העורר. זאת, משום שגם החלופה המוצעת נמצאת בבית חנינא ואינה מאיינת את הסיכון; וכן, משום ההתרשמות "... כי המשפחה מגויסת לסייע לאחמד, יחד עם זאת הם נוטים לטשטש את קשיו, נוטים לעמדה קורבנית

ולהציג כוחות מתפקדים, ללא יכולת לבחון מצוקות וקשיים עמם מתמודד אחדם".

5. לאור האמור, התקיים דיון נוסף בבימ"ש קמא, בו הציע ב"כ העורר חלופה שלישית בעיר העתיקה, בבית אחותו של העורר, תחת פיקוח של אחותו וחמותה.

6. בהחלטתו מיום 26.5.15 דחה בימ"ש קמא את החלופה שהוצעה. בימ"ש קמא קבע כדלקמן:

בדיון היום קיבלה הבקשה תפנית נוספת, כאשר ההגנה ניסתה שוב לטעון לחולשה בראיות, דבר אותו לא אפשרתי נוכח הכרעתו של בית המשפט המחוזי. עוד התבקש לבחון חלופה שלישית, בפיקוח אחרים מבני משפחתו (אחותו וחמתו) בעיר העתיקה. לכך איני רואה מקום. בית המשפט המחוזי אישר את החלטת המעצר. הבקשה שלפני הייתה לבחון חלופה ספציפית, וזו נשללה עד שאף ההגנה כבר אינה עומדת עליה. לשון אחרת, הבקשה הנוכחית מוצתה. איני סבור כי ניתן לאפשר לבקשה הנקודתית להפוך להליך להצעת חלופות אחת אחר השניה, כשבכל פעם שאחת נדחת - תוצע חדשה. זאת ועוד, גם החלופה המוצעת כיום כוללת פיקוח בידי בני משפחה, על הקושי הגלום בכך עליו עמד שירות המבחן.

אני מודע לנתוני המשיב, לרבות גילו ורקע נורמטיבי. אין עוררין שמעצרו עד לתום ההליכים יפגע בו. ועם זאת, המעשה האלים, עד כדי אכזרי, המיוחס לו, מציג מסוכנות ניכרת. בנוסף, קיימות שתי המלצות "שליליות" של שירות המבחן כאשר ההלכה היא כי בית המשפט יסטה מהמלצות מעין אלה רק בהתקיים טעמים כבדי משקל ואלה אינם קיימים במקרה דנן (למשל בש"פ 9587/09 מדינת ישראל נ' עמר (17.12.09)).

7. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי. ב"כ העורר טוען כי שגה בימ"ש קמא שלא שחרר את העורר למעצר בית מלא בבית אחותו וחמתה, כאשר שתיהן ללא עבר פלילי והן מתגוררות בעיר העתיקה - הרחק מבית חנינא שם ארע הקטטה. העורר הוא בן 43 וחולה לב, נורמטיבי בעשרים השנים האחרונות, עובד כנהג משאית ומפרנס את משפחתו. לטענתו, שגה בימ"ש קמא כאשר לא נימק מדוע אינו בוחן את החלופה שהוצעה, אשר לטענת ב"כ העורר מאיינת את אותה מסוכנות. בדיון לפניי הוסיף כי לפני הדיון האחרון בבימ"ש קמא, ביקש מקצינת המבחן לבחון את החלופה הנוכחית אך היא אמרה לו להעלות את החלופה בפני ביהמ"ש.

8. טענה נוספת שנטענה בערר היא, כי אף אם יש ראיות לכאורה, משקלן נמוך ואין לתת אמון בעדותם של המפלילים.

9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

10. ראשית יוער, כי לאחר שהוסכם על קיום ראיות לכאורה, אין ב"כ העורר רשאי להעלות טענות בעניין זה שוב ושוב בערכאות השונות.

11. באשר לחלופה, אכן, כטענת ב"כ העורר, גם לאחר שהשתכנע בית המשפט כי ניתן להורות על מעצר בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר, לא יעשה כן באם ניתן להשיג את תכלית המעצר - דהיינו את איונה של עילת המעצר, באמצעים שפגיעתם פחותה ממעצר מאחורי סורג ובריח. ברם, האמור לעיל אינו מקנה לנאשמים זכות קנויה לבקש חלופות מעצר אחת אחרי השנייה. צודק בימ"ש קמא כי יש לשים סוף לבקשת חלופות שוב ושוב. בדיון שלפניי אף לא הכחיש ב"כ העורר כי במאמץ סביר ניתן היה להציע את החלופה השלישית עוד לפני שהוזמן התסקיר השני, או אז

ניתן היה לבחון את החלופה במסגרת הדיונית שכבר נקבעה. בנסיבות אלו, אין להתיר לעורר להמתין עד לקבלת תסקיר שלילי המתייחס לחלופה היחידה שהוצעה, ורק אז להציע חלופה אחת נוספת, אשר אף היא נדחית בתסקיר נוסף, ולנסות את ידו שוב בהצעת חלופה שלישית ימים ספורים לאחר מכן, אשר ניתן היה להציע גם קודם לכן; כאשר בכך גורם גם לעבודה רבה מיותרת של שירות המבחן, העמוס לעייפה במשימות הסדירות המוטלות עליו.

12. יש לדחות את החלופה השלישית גם לגופה. אין הבדל משמעותי בין החלופה השלישית המוצעת, לשתי החלופות הקודמות שנדחו. אומנם, יש "חידוש" בחלופה השלישית כיון שהיא אינה בבית חנינא, בקרבת המשפחה היריבה, אלא בעיר העתיקה. מצד שני, מדובר עדיין במפקחים מתוך המשפחה, ולכך כבר התייחס שירות המבחן כאשר ציין כי הוא מטיל ספק ביכולתם של קרובי המשפחה לשמש כדמות סמכותית לעורר, ובמיוחד כשמדובר במשפחה מסורתית ובעלת עמדות פטריארכליות. נוכח התרשמות זו, וחרף גילו של העורר (43) ומצבו הבריאותי, איני סבור כי פיקוח של אחותו של העורר וחמותה עשוי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר. על כן גם אין טעם לבקש שוב כי השרות תבחן חלופה זו, או לסטות מהמלצתו העקרונית של התסקיר.

13. לאור האמור, סבורני כי אין להתערב בהחלטת בימ"ש קמא.

14. הערר נדחה. העורר יוותר במעצר עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, בהעדר הצדדים.